

- ۲ | قاتلان شیک‌پوش
- ۳ | جشنواره خودنماها
- ۳ | هیاهوی مخالفین، برای منافع ملی یا جناحی؟
- ۴ | «سیریک» دستاوردی امیدبخش

نشریه گفتمان انقلاب اسلامی
 بسیج دانشجویی دانشگاه امام صادق (ع)
 سال نهم | شماره بیست و بیست و یک | ۲۹ بهمن ۱۴۰۰
 ویژه‌نامه نماز جمعه

علی حکیمی

آزاده که نیستید لااقل لیبرال باشید!

خودشان بود که با آن حقوق مردم را بریده بودند و از اموالشان ارتزاق کرده بودند، در دستان وزیر اقتصاد تصویر کردند و درصدد بودند ترس مردم را برانگیزند که «دولت قرار است از ما مالیات بگیرد و این اصلاً به صلاح اقتصاد کشور نیست!» کم‌دی است گویی! دروغ‌پردازی و آدرس غلط‌دادن به این صراحت؟ لااقل به مبانی اقتصاد لیبرال و قبله آمال سرمایه‌داری تان معتقد باشید یا اگر نیستید لااقل ژستش را بگیرید و به این روشنی علیه خودتان قیام نکنید! در این سال‌ها نیز هر کجا لازم شد اسلحه «دانش اقتصاد لیبرال» را بر شقیقه اقتصاد کشور گرفته بودند که مبادا خطایی بر علیه منافع شخصی و مافیایی‌شان از این نظام اقتصادی سرزنش و خدای نکرده گاهی منفعتی هم به کشور و به مردم برسد. قصه وضع امروز کشور نیازمند همراهی و هوشیاری بیشتر مردم است تا رسانه‌های مدعی دموکراسی و طرفداری از خواسته‌ها و منافع مردم، گنجشک را جای قناری بر ملت قالب نکنند و امیدي که در مسیر مبارزه با مفساد و احقاق حقوق مردم شکل گرفته را از بین نبرند.

اعتماد برکناری مدیران نجومی‌بگیر، ناکارآمد و فاسد دولت قبل توسط عبدالملکی را «نسلی کشی مدیریتی» خوانده است! به واقع رسانه‌های نزدیک به دولت قبل و جریان سیاسی اصلاح‌طلب چه قرابت و نزدیکی با مفسدین و نجومی‌بگیران و ناکارآمدان دارند که حال رگ غیرت‌شان باد کرده

وضع امروز کشور نیازمند همراهی و هوشمندی بیشتر مردم است تا رسانه‌های مدعی دموکراسی و طرفداری از خواسته‌ها و منافع مردم، گنجشک را جای قناری بر ملت قالب نکنند و امیدي که در مسیر مبارزه با مفساد و احقاق حقوق مردم شکل گرفته را از بین نبرند.

و به تمسخر و تحریف سعی در قلب واقعیت و ضربه‌زدن به این اقدام دارند؟ این نخستین بار نیست که با دست گذاشتن بر لایه‌های فساد و پنجه در پنجه مفسدین و مافیا انداختن ناله این رسانه‌ها بلند می‌شود، چندی قبل همزمان با دستور وزیر اقتصاد مبنی بر افزایش مالیات بر «کالاهای لوکس»، «خانه‌های خالی» و «ماشین‌های خارجی لوکس» یکی از همین روزنامه‌ها کاریکاتور وزیر را کشید و تیغی را که سالیان سال در دستان دوستان

اقتصادی عظیم این جذابیت را برای مافیا و رانتخواه‌های تجاری-سرمایه‌داری داشت که بدان دخیل ببندند و دخل‌هاشان را پرکنند، مجموعه‌های ذیل وزارت کار و رفاه اجتماعی بود. تعداد زیادی از هلدینگ‌ها و شرکت‌های اقتصادی بزرگ کشور که منافع‌شان متعلق به مردم است ذیل این وزارتخانه

قرار می‌گیرد. چند روز قبل وزیر کار در مصاحبه با ایرنا گوشه‌ای از جریان‌های فساد در این وزارتخانه در هشت سال گذشته را افشا کرد و وعده معرفی بیش از ۱۲۰ مدیر متخلف دولت قبل به دستگاه قضایی، و عزل حدود ۱۰۰۰ مدیر ناکارآمد مجموعه ذیل این وزارتخانه را داد. اقدام اولیه در جهت شکستن هیمنه فساد شبکه‌ای همانا و فریاد هماهنگ و مظلوم‌نمایانه پیاده‌نظام رسانه‌ای اربابان ثروت و قدرت همانا! روزنامه اصلاح‌طلب

در سال‌های گذشته، مافیای ثروت و قدرت و طفیلی‌های نظام سرمایه‌داری، توانستند با رخنه در نهادهای شرکت‌ها و ادارات مختلف کشور، خون مردم را بمکند و حقوق ایشان را پایمال کنند. نفوذشان به کانون‌های ثروت و قدرت و قرار گرفتن در حلقه نزدیک به مسئولان و جریان‌های سیاسی توانسته بود حاشیه امنی برایشان ایجاد کند و مصونیتی به ایشان ببخشد که در این سال‌ها نعت‌ها توان مقابله با دست‌درازی‌هایشان نبود بلکه اصلاً عزمی هم از جانب کسی برای مقابله با ایشان مشاهده نمی‌شد و اگر هم احیاناً تک‌سواری به خط می‌زد تا با ارتش مسلح ایشان به مبارزه برخیزد منکوب قدرت رسانه‌ای، نفوذ و شبکه تاثیرگذارشان بر افکار عمومی و مسئولانی می‌شد که آماده نبرد در رکاب منافع این جریان مافیایی بودند. نتیجه حمله به این غارتگران همواره یا «ترس و عقب‌نشینی» بود و یا به طرز نه‌چندان غیرمعمولی «حذف از صحنه سیاسی کشور». یکی از اصلی‌ترین لایه‌های فساد که طی سال‌های اخیر به واسطه گردش

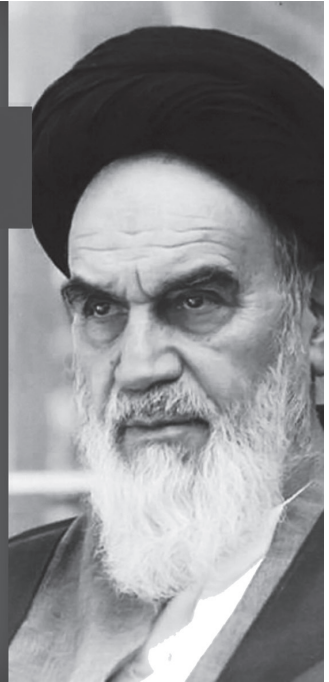

۹۹ امام خمینی

اسلام سیاسی، نماز جمعه سیاسی

سیاست خدعه نیست، سیاست یک حقیقتی است، سیاست یک چیزی است که مملکت را اداره می‌کند؛ خدعه و فریب نیست؛ این‌ها همه‌اش خطاست. اسلام، اسلام سیاست است، حقیقت سیاست است، خدعه و فریب نیست. این نماز جمعه یک نماز جمعۀ سیاسی است؛ یک اجتماع سیاسی است که مع الأسف در سال‌های طولانی از دست ما رفته بود، و مورد طعن دیگران هم شده بود.

صحیفه امام؛ ج ۱۰، ص ۱۲۵

کارگروه سیاسی فتح

قاتلان شیک‌پوش

جمعه گذشته، جو بایدن، رئیس جمهور آمریکا دستور بلوکه شدن ۷ میلیارد دلار از دارایی‌های افغانستان را صادر کرد و دستور داد که نیمی از این اموال بلوکه شده به قربانیان حملات ۱۱ سپتامبر و نیم دیگر به کمک‌های بشردوستانه به افغانستان اختصاص داده شود (که سازوکار آن را خود آمریکا تعیین خواهد کرد). این نخستین بار نیست که آمریکا به این بهانه به اموال دیگر کشورها دست‌درازی می‌کند؛ پیش از این نیز در سال ۲۰۱۴ ایالات متحده به همین بهانه دست به مسدودسازی و تصرف برخی از اموال بنیاد علوی در آمریکا زده بود. تمام این‌ها در حالی است که به گواهی اسناد منتشر شده از سوی پلیس فدرال آمریکا، پانزده نفر از نوزده هوایماریایی که در این عملیات شرکت داشتند تبعه عربستان بوده و هیچ‌یک افغانستانی یا ایرانی نبوده‌اند! اقدام آمریکا در بلوکه کردن اموال دولت افغانستان در شرایطی رخ داده است که صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف) بارها نسبت به احتمال مرگ یک میلیون کودک به دلیل سوءتغذیه حاد در افغانستان هشدار داده است و وضعیت اقتصادی این کشور در شرایطی بحرانی به سر می‌برد. پس از خروج نیروهای اشغالگر آمریکا از افغانستان، بودجه بین‌المللی که حدود ۴۰ درصد تولید ناخالص داخلی این کشور را تشکیل می‌داد، به دلیل تحریم‌های وضع شده از سوی آمریکا و شورای امنیت سازمان ملل قطع شد. همین امر منجر به وارد شدن یک شوک اقتصادی بی‌سابقه به افغانستانی شد که تا پیش از آن نیز به دلیل جنگ، قحطی، شیوع کرونا و... از آسیب‌پذیرترین و ضعیف‌ترین اقتصادهای دنیا بوده است. تحریم اما تنها سلاح آمریکایی‌ها در نبرد با مردم بی‌دفاع افغانستان نیست. ایالات متحده دسترسی به میلیاردها دلار از ذخایر ارزی دولت افغانستان را مسدود کرده است که ارزش این ذخایر مسدودشده به اندازه

یکی را انتخاب کنند، برخی از مردم برای گرفتن یک تکه نان ساعت‌ها در صف می‌مانند و... وضعیت ادارات دولتی افغانستان نیز بهتر از اوضاع عامه مردم نیست؛ نظام سلامت عمومی در آستانه فروپاشی قرار دارد، مردم نمی‌توانند از بانک‌ها پول بگیرند و کارمندان دولتی در بهترین وضعیت هر از چند گاهی حقوق می‌گیرند. با آنکه دولت بایدن تمام نیروهای ایالات متحده را از افغانستان خارج کرد اما هم‌اکنون همین دولت به بهانه مقابله با طالبان و بدون توجه به اوضاع اسفبار مردم افغانستان هر روز بر فشار اقتصادی خود بر ملت افغانستان می‌افزاید. این حاکی از این است که دولت جدید آمریکا نه تنها جنگ افغانستان را به پایان نرسانده بلکه آن را از حالت جنگ سخت به جنگ اقتصادی در آورده است. اگر ارتش آمریکا در بیست سال گذشته به صراحت دست به قتل عام در افغانستان می‌زد امروز هم مردم افغانستان قربانی دستان جنایتکار ایالات متحده هستند، قاتلانی که این بار با لیخنند و کراوات بالای سر قربانیانشان می‌ایستند و نظاره‌گر جان دادن تدریجی ملت افغانستان می‌شوند.

هیاهوی مخالفین، برای منافع ملی یا جناحی؟

سیاست خارجی به عنوان مسیر و مجرای برای ارتباط با سایر کشورها، وقتی معنا می‌یابد که در جهت کسب منافع ملی ریل‌گذاری شود. در دوره ۸ ساله ریاست جمهوری آقای روحانی، آنچه به عنوان دستورکار وزارت خارجه از سوی دولت تعریف شده بود، تلاش برای مذاکره با ۵+۱ برای کاهش فشار تحریمی بود، اما نتیجه آن جز گلابی توهمی برجام نبود. در حقیقت دولت قبلی در سیاست خارجی نگاهی تک محصولی داشت که زبان‌های بسیاری را بر کشور تحمیل کرد. با روی کار آمدن دولت سیزدهم، در عرصه سیاست خارجی چند مسیر از جمله ادامه مذاکرات وین، توجه به همسایگان و ارتباط بلندمدت با چین و روسیه مطرح شد. اما آنچه بین این سه مورد بیش از بقیه جار و جنجال در داخل و خارج ایجاد کرد ارتباط ایران با دو قدرت شرقی بود؛ ارتباطی که در حوزه‌های مختلف تجاری، زیرساختی، صنایع، نفت و گاز و... بر اجرای آن توافق شده بود. البته این توافقات در دولت‌های سابق، خصوصا در ۸ سال اخیر بسته شده بود ولی یا به مرحله اجرا نرسیدند یا همکاری‌های راهبردی در سایه باور به کدخدایی آمریکا و غرب باقی ماندند. از زمان شروع به کار دولت سیزدهم، ادامه دادن همکاری با چین و روسیه برای تامین منافع ملی دوباره در دستور کار جدی قرار گرفت و در این راستا اقداماتی مثل ورود به مرحله اجرایی توافق ۲۵ ساله با چین و سفر رئیس‌جمهور به روسیه برای ادامه همکاری ۲۰ ساله صورت گرفت. این سیاست هوشمندانه در ایران باعث شد در وهله اول انتظار منفعلانه برای آمریکا تبدیل به یک اقدام فعالانه شود، و از طرفی ایران همچون بسیاری از کشورهای اروپایی مثل آلمان و انگلیس یا کشورهای منطقه مثل قطر، امارات و عربستان سعودی با این دو قدرت منطقه‌ای توافق بلند مدت امضاء کند. البته ایران به علت موقعیت خاص خود، مثل قرار گرفتن در جاده ابریشم و دسترسی به آبراه بین‌المللی، می‌تواند از منافع همکاری با این دو کشور بهره بیشتری هم داشته باشد. از طرف دیگر قرار گرفتن نام ایران به عنوان یک قدرت منطقه‌ای در کنار چین و روسیه، می‌تواند نوید تشکیل یک جهان چند قطبی را بدهد. در داخل و خارج اما، برخی ناآگاهانه و برخی عامدانه و در جهت تامین منافع شخص، حزب یا کشور متبوع خود دست به شبهه پراکنی و مخالفت زدند. از تحلیل‌ها و شایعه‌پراکنی‌ها مبنی بر فروش جزایر ایرانی به چینی‌ها و استعمار ایران توسط آنان گرفته، تا شعار نه شرقی و نه غربی و شبهه منافع ملی. این در حالی است که توافق و همکاری ایران با چین و روسیه با قیدوبندهای ویژه و در جهت تامین منافع ملی رغم خورده است تا بتواند در آینده جهان چند قطبی عیار و جایگاه خود را برتری بخشد.

عجیب و غریب از سوی برخی از آنان هستیم. برای نمونه در نشست خبری عوامل سازنده فیلم نمور که در مورد دختری است که در دوران عقد خود باردار می‌شود، نویسنده فیلم در کمال تعجب، عقد شرعی را معیار حلال‌زادگی نمی‌داند و می‌گوید: «حتی اگر دو نفر باهم نامزد باشند و صیغه شرعی بین آنان جاری نشده باشد، عشقی که بین آنان وجود دارد، آن قدر حرمت دارد که به فرزندگی که از آنان متولد می‌شود، حلال‌زاده بگوییم!» سپس بلافاصله تهیه کننده فیلم هم این نکته را اضافه می‌کند که: «به خاطر گرفتن مجوز تولید فیلم، بحث عقد شرعی را در فیلمنامه مطرح کردیم؛ وگرنه اشاره‌ای به بحث عقد در فیلم نمی‌کردیم!» قطعاً وجود چنین وضعیتی در جشنواره فجر و سینما، نه در شأن مردم ایران است و نه مطابق با آرمان و ارزش‌های انقلاب اسلامی. اما متأسفانه هر ساله شاهد وجود مواردی از این دست هستیم. یقیناً نباید توقع داشت با کارهای دستوری و

بخشنامه‌ای جلوی این قبح‌شکنی‌ها گرفته شود. قطعاً چنین کارهایی نمی‌تواند تأثیرگذاری جدی داشته باشد. عاملی که هم قدرت و هم تأثیر بیشتری در اصلاح این رویه دارد، فشار اجتماعی مردم است. به عبارتی اهالی سینما باید بفهمند و بدانند که رفتارهای نامتعارف آنان مقبولیت و جذابیتی در میان عموم مردم ندارد و از سوی جامعه طرد می‌شود.

جلوی این قبح‌شکنی‌ها گرفته شود. قطعاً چنین کارهایی نمی‌تواند تأثیرگذاری جدی داشته باشد. از رسانه‌های رسمی و یا زرد هم توقعی نباید داشت. زیرا اساساً این رسانه‌ها در همین سنخ کارها است. آنان به دنبال چنین سوژه‌هایی هستند تا بتوانند مخاطبان بیشتری را جذب کنند و اتفاقاً به این موارد دامن هم می‌زنند. عاملی که هم قدرت و هم تأثیر بیشتری در اصلاح این رویه دارد، فشار اجتماعی مردم است. به عبارتی اهالی سینما باید بفهمند و بدانند که رفتارهای نامتعارف آنان مقبولیت و جذابیتی در میان عموم مردم ندارد و از سوی جامعه طرد می‌شود؛ و این امر محقق نمی‌شود، مگر با واکنش‌های گسترده مردم، مخصوصاً در فضای رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی. امید است شاهد روزی باشیم که جشنواره‌ای در تراز انقلاب اسلامی برگزار شود و در آن ارزش‌ها و دغدغه‌های اصیل اجتماعی و انقلابی تجلی پیدا کنند.

جشنواره خودنماها

بیست و دومین ۱۴۰۰، تهران، مرکز همایش‌های بین‌المللی برج میلاد؛ محلی که جشنواره فیلم فجر انقلاب اسلامی، با همه فراز و فرودهایش به چهلمین ایستگاه خود رسید. بیش از بیست فیلم سینمایی در جشنواره فجر اکران شدند. برخی نظرات منتقدان را به خود جلب کردند و برخی هم موفقیتی بدست نیاوردند. بعضی روزها داغ و پرتلاطم بود و بعضی دیگر، نه. در نهایت هم از فیلم‌ها و بازیگران منتخب، تجلیل شد. اما در میان همه این هیاهوها، یک مسئله همواره مغفول می‌ماند. مسئله‌ای که هر سال، در ایام جشنواره فجر تکرار می‌شود. اما در نهایت فکری برای آن نمی‌شود. و آن خودنمایی و حرف‌های عجیب برخی از سلبریتی‌ها و عوامل سازنده فیلم‌ها است که هر ساله شاهد آن هستیم. جشنواره فیلم فجر انقلاب اسلامی، باید نماد و جلوه‌ای از ارزش‌های اصیل اسلامی و انقلابی در سینما باشد؛ اما چیزی که در سال‌های اخیر و در عمل دیده می‌شود، دهن کجی به این ارزش‌ها است. در واقع جشنواره فجر، تبدیل به محلی برای به نمایش گذاشتن مد و لباس برخی سلبریتی‌ها شده است. طوری که یک جشنواره رسمی ملی با فشن‌شوهای کشورهای غربی اشتباه گرفته می‌شود. در اغلب سال‌ها وضعیت به گونه‌ای است که حتی خود صداوسیما هم از نشان دادن تصویر برخی بازیگران، در زمان تجلیل، پرهیز می‌کند و به نماهای بازو از راه دور، بسنده می‌کند! البته نباید این مسئله را صرفاً به غریب‌دگی سلبریتی‌ها ربط داد. زیرا در خود غرب، و در بزرگ‌ترین جشنواره بین‌المللی فیلم جهان، یعنی جشنواره اسکار، نیز این نکته پذیرفته شده است که جشنواره اسکار یک جشنواره رسمی است و نمی‌توان به هر شکلی در آن ظاهر شد و هر کاری را انجام داد. با جستجویی ساده در فضای مجازی می‌توان مشاهده کرد که اغلب ستاره‌های هالیوود و دست‌اندرکاران سینمای جهان، با لباس‌های رسمی در مراسم جشنواره اسکار حضور می‌یابند. اما در ایران ظاهراً قضیه برعکس است و هر چقدر افراد تیپ و ظاهر به‌هم‌ریخته، نامتعارف و شلخته‌تری داشته باشند، هنرمندتر به نظر می‌آیند! از این حواشی که بگذریم، مشکلات جشنواره تنها به ظاهر و نوع لباس پوشیدن سلبریتی‌ها محدود نمی‌شود و در مواردی شاهد اظهار نظرهای

«سیریک» دستاوردی امیدبخش

مسکو اولین خط اعتباری ساخت نیروگاه سیریک را تخصیص داد/ نگاهی به دستاوردهای سفر آیت‌الله رئیسی به روسیه بیش از سه هفته از سفر رئیس‌جمهور ایران به روسیه می‌گذرد. سفری که مخالفین دولت سعی کردند با ایجاد حواشی بسیار بر متن آن غلبه کنند. اما حالا و پس از کم شدن حاشیه‌های این سفر می‌توان به بررسی دستاوردهای این سفر پرداخت. یکی از این دستاوردها، سرعت گرفتن عملیات ساخت نیروگاه سیریک توسط پیمانکاران روسی است که بعد از سفر وارد مرحله جدیدی شد. بنا به گفته احسان خاندوزی وزیر اقتصاد دولت سیزدهم با فاصله بسیار کم از سفر رئیس‌جمهور به روسیه اولین ثمره این سفر به وقوع پیوست. بر اساس نامه رسمی کشور روسیه اولین بخش از خط اعتباری از سوی آن کشور به مبلغ ۶۲ میلیون یورو به نیروگاه سیریک تخصیص داده شده است. بهنام خائفی‌نژاد مجری طرح نیروگاه‌های بخار شرکت برق حرارتی نیز از تایید بودجه ۷۳ میلیون یورویی طرح برای سال ۲۰۲۲ توسط وزارت دارایی روسیه در حین سفر رئیس‌جمهور به روسیه خبر داد. این اتفاق در حالی رخ داده است که همچنان تحریم‌ها علیه کشورمان پابرجاست و غرب‌گرایان داخلی بارها ادعا کرده‌اند که بدون رفع تحریم چنین اقداماتی امکان‌پذیر نیست. نکته قابل‌تأمل اینکه این طرح از زمان دولت سابق مطرح شده بود اما بی‌توجهی دولتمردان باعث شد تا هیچ‌گاه به صورت جدی عملیاتی نشود.

اما نیروگاه سیریک کجاست و چه اهمیتی دارد؟

نیروگاه حرارتی سیریک، نیروگاه جدیدی است که در استان هرمزگان ساخته خواهد شد و به کشور امکان تقویت شبکه برق در جنوب و جنوب شرق، توسعه سواحل مکران و ظرفیت‌سازی برای صادرات برق به عمان را می‌دهد. گفته می‌شود این نیروگاه منجر به اشتغال ۳۰۰۰ نفر خواهد شد و ظرفیت‌های بسیاری را برای توسعه صنعتی و تولیدی کشور آزاد خواهد کرد. همچنین در شرایطی که به علت بی‌توجهی دولت یازدهم و دوازدهم کشور با کمبود انرژی و برق رو به رو شده بود ساخت این نیروگاه می‌تواند قدمی مهم در رفع نیازهای

اساسی کشور در این حوزه باشد. نکته جالب اینکه قرارداد نیروگاه سیریک در سال ۱۳۹۳ بین ایران و روسیه امضاء و نیروگاه در اواخر سال ۱۳۹۵ کلنگ‌زنی شد اما عدم پیگیری‌های دولت سابق و بی‌توجهی به ظرفیت کشورهای غیراروپایی مانع از بهره‌مندی کشور از آن شده بود. براساس قرارداد، ساخت این نیروگاه باید در ۵۵ ماه به اتمام می‌رسید اما به دلیل نگاه غرب‌گرای دولت قبل و عدم پیگیری‌های لازم، این قرارداد تا ابتدای شروع دولت جدید وارد فاز عملیات اجرایی نشده بود. این در حالی است که از ویژگی‌های این طرح می‌توان به این مهم اشاره کرد که بر اساس حسن روابط دو دولت، ۸۵ درصد از منابع مالی مورد نیاز پروژه از طریق وام صادراتی اعتباری

است که از محل خط اعتباری روسیه ۱ میلیارد و ۱۹۷ میلیون یورو تامین مالی خواهد شد. نیروگاه سیریک با ظرفیت اسمی ۱۴۰۰ مگاوات در چهار فاز بهره‌برداری خواهد شد. پیش‌بینی می‌شود اولین فاز این نیروگاه در نیمه اول سال ۱۴۰۴ و واحد‌های بعدی به فاصله ۴ ماهه از فاز نخست وارد عملیات اجرایی شوند. میانگین راندمان نیروگاه‌های کشور در حال حاضر ۳۹ درصد است اما نیروگاه سیریک، راندمانی بیش از میانگین کشور و در حدود ۴۶ درصد خواهد داشت که می‌تواند کمک شایانی به صنعت برق کشور باشد. حالا با گذشت زمان می‌توان گفت اگرچه رسانه‌های جریان تحریف، سعی در کم‌اهمیت نشان دادن سفر رئیس‌جمهور به روسیه و بی‌ارزش جلوه دادن دستاوردهای این سفر داشتند اما دستاورد‌های این سفر موضوعی نیست که بتوان آن را کتمان کرد. حرکت در مسیر کاهش

وابستگی دو کشور به دلار در مبادلات، همکاری گسترده و نوشتن توافق در زمینه توسعه میادین نفت و گاز و انتقال فناوری و توافقات صورت‌گرفته در خصوص تکمیل و اجرایی شدن کریدور شمال جنوب از جمله مواردی است که آورده‌های قابل‌توجهی در تامین منافع کشورمان خواهد داشت. این مسائل به خوبی نشان می‌دهد موارد همکاری مشترک دو کشور که در سال‌های گذشته مغفول واقع شده است می‌تواند با اهتمام جدی دولت به خنثی‌سازی تحریم‌ها کمک شایانی داشته باشد. گفتنی است وزارت خارجه روسیه نیز چند روز قبل اعلام کرد تهران و مسکو در حال کار و تلاش برای ایجاد یک مکانیزم برای محافظت از مبادلات تجاری و مالی از خطر تحریم‌ها هستند. همچنین این کشور خبر داد که مسکو مقید به هیچ‌گونه ممنوعیت برای همکاری‌های فنی و نظامی با تهران نیست.

فتح؛ نشریه گفتمان انقلاب اسلامی صاحب امتیاز: بسیج دانشجویی دانشگاه امام صادق (ع)

شناسنامه فتح ۲۲۱

مدیرمسئول: علی راستی
مدیرمسئول: پوریا عصار
سرمدین: علی حکیمی
سرمدین: سردبیین: محمد مهدی محمدزاده
دبیر هیئت تحریریه: محمد بوالحق
مسئول فضای مجازی: احمد رضا حبیبی

دبیر کارگروه‌ها

دبیر فرهنگی: مهدی مولی‌داد
دبیر سیاسی: محمدصادق رحیمی
دبیر تاریخی: ابوالفضل کشتکار
دبیر حقوقی: محمد رضائی جوزانی
دبیر حکمرانی: سید امیرحسین عراقچی

درگاه‌های ارتباطی فتح

FathISU_IR

FathISU_IR

صفحه اینستاگرام

BasijISU.ir

نسخه دیجیتال فتح را

با اسکن این کد دریافت کنید

دولت روسیه با نرخ سود ۲/۷۷ درصد (Soft Loan) بدون هیچ‌گونه هزینه مازاد تامین خواهد شد. این در حالی است که مطابق با عرف بین‌الملل در مکانیزم‌های تامین مالی هزینه‌هایی از قبیل: مدیریت، بیمه و... باید توسط وام‌گیرنده پرداخت شود. بنا به گفته خائفی‌نژاد در پی سفر رئیس‌جمهور و هیأت همراه اتفاقات مثبتی در جهت اجرای این پروژه بزرگ نیروگاهی رخ داده است. یکی از دستاوردهای مهم این سفر تایید بودجه ۷۳ میلیون یورویی طرح برای سال ۲۰۲۲ توسط وزارت دارایی روسیه است که حجم عظیمی از مشکلات را می‌تواند از پیش روی اجرای طرح بردارد. کل مبلغ قرارداد نیروگاه سیریک ۱ میلیارد و ۴۰۶ میلیون یورو